

Primljenio: 31.03.2022., 10:40:25 h	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:
034-07/21-01/33	376-08/1P
Uradžbeni broj:	Prilogi:
437-22-06	0
	Vrijednost:

d2903736

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A I R J E Š E N J E

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Levaku, te zapisničarki Mateji Marjanović, u upravnom sporu tužitelja.

OIB: kojega zastupa opunomoćenica odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica R. F. Mihanovića 9, OIB: 87950783661, kojega zastupa opunomoćenik dipl.iur, prema generalnoj punomoći Su-158/20, uz sudjelovanje zainteresirane osobe

nakon zaključene javne i usmene rasprave dana 17. prosinca 2021. godine, u nazočnosti opunomoćenika tužitelja i tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, dana 24. prosinca 2021. godine,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/55, URBROJ: 376-08-21-4 od 2. ožujka 2021. godine.

II. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora.

r i j e š i o j e

Odbija se tužitelj s prijedlogom za odgodnim učinkom tužbe.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu ovom sudu dana 2. travnja 2021. godine protiv odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/55, URBROJ: 376-08-21-4 od 2. ožujka 2021. godine, kojom se u točki I. izreke usvaja zahtjev korisnika koga zastupa direktor društva u dijelu koji se odnosi na naplatu naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu ispostavljenom za rujan 2020. u odnosu na pretplatničke linije . Nadalje, u točki II. izreke nalaže se operatoru javnih komunikacijskih usluga

da korisniku koga zastupa direktor društva u roku od 15 dana od dana primitka ove odluke, otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na pretplatničke linije obračunate na računu za rujan 2020. godine. Prema točki III. izreke u preostalom dijelu, koji se odnosi na naplatu naknade za prijevremeni raskid ugovor obračunate na računu ispostavljenom za rujan 2020. godine u odnosu na

odbija se zahtjev za rješavanje spora korisnika

koga zastupa direktor društva kao neosnovan.

2. Tužitelj ističe da je tuženik u pobijanoj odluci počinio procesnu povredu prekoračivanjem svojih ovlasti time što je protuzakonito naredio tužitelju da otpiše iznos naknade za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na pretplatničke linije obračunate na računu za rujan 2020. godine, a što

je rezultiralo nezakonitošću pobijane odluke (takvu ovlast nema niti jedno tijelo koje je nadležno odlučivati o osnovanosti novčanih potraživanja, pa tako niti tuženik u sporovima za koje je on nadležan). Međutim, točkom II. pobijane odluke tuženik je tužitelju naložio da u roku od 15 dana od primitka iste, u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na pretplatničke linije i

pritom ne navevši koji to točno propis ovlašćuje tuženika da nalaže otpise dugovanja. Na taj način tuženik tužitelju nalaže da otpiše svoje potraživanje, a da tužitelj ni ne zna sukladno kojim to točno propisima je dužan potraživanje otpisati. Tužitelj ističe kako sukladno njegovom izračunu sveukupan iznos koji bi trebao otpisati iznosi 3.214,40 kn (s uključenim PDV-om) za obje pretplatničke linije (naknada za prijevremeni raskid ugovora za pretplatničku liniju iznosi 3.049,00 kn s PDV-om, odnosno 2.439,20 kn bez PDV-a, a za pretplatničku liniju

iznosi 165,40 kn s PDV-om, odnosno 132,32 kn bez PDV-a. Znači, sve i da je tužitelj odlučio postupiti po pobijanoj odluci, otpisao bi iznos sukladno vlastitim evidencijama, a ne temeljem pobijane odluke koja ne da nije određena, nego čak nije ni odrediva. Osim nepostojanja pozitivnih propisa, koji bi propisivali obvezu da bilo tko u svojim poslovnim knjigama otpiše potraživanja, nalaganje tako nečeg je zadiranje i u gospodarska prava poslovnih subjekata koje štiti Ustav Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj: 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10. i 05/14. - dalje u tekstu: Ustav). Ustav tako jamči pravo vlasništva, država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu, a vlasništvo je moguće ograničiti ili oduzeti samo zakonom u interesu Republike Hrvatske, uz naknadu tržišne vrijednosti. Poduzetnička se sloboda i vlasnička prava mogu iznimno ograničiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi. Dodatno, tuženik donošenjem ovakve odluke zanemaruje i odredbe Zakona o računovodstvu ("Narodne novine", broj: 78/15, 134/15, 120/16, 116/18, 42/20. i 47/20. - dalje u tekstu: Zakon o računovodstvu), koji za tužitelja propisuje obvezu čuvanja i urednog vođenja poslovnih knjiga i to najmanje jedanaest godina, za što su Zakonom o računovodstvu propisane i prekršajne odredbe za tužitelja.

3. Slijedom iznesenog tužitelj predlaže da sud poništi odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/55, URBROJ: 376-08-21-4 od 2. ožujka 2021. godine i naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka, podredno poništi odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne

djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/55, URBROJ: 376-08-21-4 od 2. ožujka 2021. godine, te se predmet vrati na ponovno postupanje, kao i da naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka.

4. Osim toga, tužitelj podnosi prijedlog za donošenje odluke o odgodnom učinku tužbe, temeljem članka 26. stavka 2. ZUS-a, pa predlaže naslovnom sudu donijeti odluku o odgodnom učinku ove upravne tužbe, a obzirom da će u suprotnom za tužitelja nastati nenadoknadiva šteta. Naime, u slučaju da odmah provede "otpis potraživanja", tužitelju ne bi bilo dopušteno "poništiti" otpis i ponovno "stvoriti" sporno potraživanje u svojim knjigama, čak i da uspije u ovom upravnem sporu. Za to ne bi postojala valjana osnova prema računovodstvenim propisima. Članak 13. stavak 2. Zakona o računovodstvu propisuje kako se poslovne knjige moraju voditi po načelu nepromjenjivog zapisa o nastalom poslovnom događaju. Sporni poslovni događaj je nastao u rujnu 2020. godine i tada je uveden u poslovne knjige tužitelja (zajedno sa potraživanjem tužitelja prema Korisniku). Tužitelju nije dopušteno isti taj poslovni događaj (i potraživanje koje proizlazi iz njega) ponovno kreirati kasnije. Takvo postupanje bi dovelo ne samo do postupanja protivnom Zakonu o računovodstvu, već bi omogućilo niz poreznih malverzacija sprječavanje kojih je i svrha citirane zakonske odredbe.

5. U svom odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod razloga i navoda iznijetih u obrazloženju pobijanog rješenja, te predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev. Naime, u odnosu na navode tužitelja vezano za procesne povrede prekoračivanjem ovlasti, tuženik ističe da je u postupku u potpunosti poštivano načelo zakonitosti, te da točkom II. izreke osporavane odluke tuženik nije prekoračio svoje ovlasti. Tuženik naglašava da je pravni temelj odredba članka 51. stavka 1 - Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14. i 77/17.), koja ovlašćuje tuženika na rješavanje spora oko iznosa zaduženja. Nije u pravu tužitelj kada tvrdi da ta odredba tek procesno ovlašćuje tužitelja na postupanje. Ako je iznos zaduženja neopravдан, onda on mora biti otpisan. Tuženik ističe kako je takva izreka standardna u korisničkim predmetima od kojih su mnogi potvrđeni u presudama naslovnog suda (npr. Usl-2375/19-7). Pri tome otpisivanje dugovanja nema nikakvog učinka na poštivanje računovodstvenih propisa, u smislu brisanja zapisa o nastalom poslovnom događaju. Tuženik dodatno dostavlja rješenje inspektora elektroničkih komunikacija, KLASA: UP/I-344-07/20-01/44 od 30. studenog 2020. iz kojeg je razvidno da tužitelj u svom očitovanju navodi: „Nakon što se korisnik obratio upitom, dodatne ručne provjere ukazale su na ovu pogrešku, te je nakon dodatne provjere napravljen otpis potraživanja u cijelosti“. Dakle, tužitelj je u tom slučaju samoinicijativno postupio upravo onako kako mu je to naloženo u izreci odluke koju u ovom postupku osporava, odnosno otpisuje potraživanja.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan, a prema slobodnom uvjerenju suda, te na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, shodno članku 55. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima.

7. Tijekom postupka izvršen je uvid u cijelokupni spis predmeta, te spis tuženika, a posebice u odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/55, URBROJ: 376-08-21-4 od 2. ožujka 2021. godine (stranica 4-9 spisa), te zahtjev za rješavanjem spora u skladu s člankom 51. ZEK od 15. siječnja 2021. godine.

8. Kod donošenja odluke u ovom predmetu sud je polazio od sadržaja pobijanog rješenja od 2. ožujka 2021. godine, kojom se u točki I. izreke usvaja zahtjev korisnika
koga zastupa direktor
društva u dijelu koji se odnosi na naplatu naknade za prijevremeni

raskid ugovora obračunate na računu ispostavljenom za rujan 2020. u odnosu na preplatničke linije Nadalje, u točki II. izreke nalaže se operatoru javnih komunikacijskih usluga da korisniku koga zastupa direktor društva

u roku od 15 dana od dana primitka ove odluke, otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na preplatničke linije i obračunate na računu za rujan 2020. godine. Prema točki III. izreke u preostalom dijelu, koji se odnosi na naplatu naknade za prijevremeni raskid ugovor obračunate na računu ispostavljenom za rujan 2020. godine u odnosu na pobrojane preplatničke linije, odbija se zahtjev za rješavanje spora korisnika

koga zastupa direktor društva kao neosnovan. Tako je Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti (dalje: HAKOM) zaprimila je 15. siječnja 2021. zahtjev za rješavanja spora između korisnika

(dalje: korisnik) i operatora javnih komunikacijskih usluga

Predmetni zahtjev obrađen je na sjednici Povjerenstva detaljnim pregledom zaprimljene dokumentacije. Na temelju prijedloga Povjerenstva, a sukladno članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14. i 72/17.; dalje: ZEK), HAKOM je u postupku rješavanja spora utvrdio sljedeće. Korisnik u zahtjevu bitno navodi kako je prilikom raskida telekomunikacijskih usluga sa postojećim operatorom naplaćena naknada za raskid 22 mobilna broja, te su isti preneseni u |

Ističe kako je posljedično obračunata znatno veća naknada za prijevremeni raskid nego što je komunicirano službenim kanalima komunikacije. Tvrdi kako je zatražio ugovore koji su potpisani sa za svih 22 broja. Međutim mu, iz nepoznatih razloga, ne može dostaviti dokumentaciju. Iz sadržaja zahtjeva proizlazi kako korisnik prigovara na račun za rujan 2020., te zbog povrede odredaba preplatničkog ugovora zbog nemogućnosti dostave arhivirane dokumentacije. Na temelju detaljnih navoda korisnika, očitovanja operatora, te cijelokupne dokumentacije koja prileži urudžbiranom predmetu, HAKOM je u konkretnom slučaju, sukladno svojoj nadležnosti propisanoj ZEK-om, utvrdio kako je zahtjev korisnika djelomično osnovan. Dakle, temeljem članka 41. stavaka 1., 3. i 4. ZEK-a, prava i obveze iz preplatničkog odnosa između operatora i preplatnika javnih komunikacijskih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti ugovori se temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio preplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Uzimajući u obzir navedeno, odnosno činjenicu da se u konkretnom slučaju ne može utvrditi postojanje i trajanje eventualne ugovorne obveze, kao i okolnost je li korisnik bio upoznat s uvjetima i cijenom, to je zaključeno da je u odnosu na preplatničke linije obvezan otpisati naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu za rujan 2020. Stoga je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ove odluke. Iz spisa predmeta zatim proizlazi kako je sukladno Jedinstvenoj izjavi, 22. rujna 2020., deaktivirao predmetne preplatničke linije sa razlogom prijenosa istih u mrežu drugog operatera

Bitno je naglasiti kako je na zahtjevu za prijenos broja naznačeno da je podnositelj zahtjeva upoznat i pristaje podmiriti dugovanje postojećem operatoru zbog prijevremenog raskida preplatničkih ugovora. Sukladno odredbi članka 41. stavka 5. ZEK-a, propisano je da preplatnik ima pravo na raskid preplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Preplatničkim ugovorom može se utvrditi da

pretplatnik, koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesecnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora, ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika. Sukladno odredbi članka 14.1. Općih uvjeta poslovanja (dalje: Opći uvjeti), propisano je da u slučaju da Krajnji korisnik jednostrano raskine Ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja Ugovora (što uključuje i raskid Ugovora u slučaju prijenosa broja), krajnji korisnik je obvezan platiti ukupan iznos svih preostalih mjesecnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja Ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika. Imajući u vidu da je raskid pretplatničkih odnosa za linije po pretplatničkim brojevima (gore taksativno navedenih od a) do t)) zatražen za vrijeme obveznog trajanja ugovora, HAKOM smatra kako je postupio sukladno članku 41. stavku 5. ZEK-a i članku 14.1. Općih uvjeta, te je na ispostavljenom računu (rujan 2020.) ispravno obračunao naknade zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora za linije taksativno navedenih pretplatničkih brojeva. Stoga je HAKOM odlučio kao u točki III. izreke ove odluke.

9. Sud smatra da je pobijana odluka zasnovana na zakonu u osporenom dijelu, te prihvata mišljenje tuženika da odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a, a koja ovlašćuje tuženika na rješavanje spora oko iznosa zaduženja, istovremeno ovlašćuje tuženika na otpisivanje dugovanja, ukoliko su iznosi zaduženja neopravdani. U konkretnom slučaju korisnik javnih komunikacijskih usluga podnio dana 15. siječnja 2021. godine tuženiku zahtjev za rješavanjem spora u skladu s člankom 51. ZEK-a, i to radi osporavanja iznosa računa za 09/2020 glede naknade štete za prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora, te radi povrede odredaba pretplatničkog ugovora glede nemogućnosti dostave arhivirane dokumentacije. Naime, operator telekomunikacijskih usluga, ovdje tužitelj obračunao je znatno veću naknadu štete za prijevremeni raskid pretplatničkih ugovora, tj. naplaćena je veća naknada za raskid 22 mobilna broja, s time da su isti brojevi preneseni u Pri tome je potrebito naglasiti da tuženik odlukom rješava spor iz stavka 1. članka 51. ZEK-a na temelju podataka, dokumentacije i očitovanja stranaka u postupku, u pravilu bez provođenja usmene rasprave (stavak 6. istog članka). Kako tuženik nije mogao utvrditi postojanje i trajanje eventualne ugovorne obveze, kao i okolnost je li korisnik bio upoznat s uvjetima i cijenom, isti je naložio tužitelju kao operatoru javnih komunikacijskih usluga da korisniku javnih komunikacijskih usluga, ovdje zainteresiranoj osobi otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na pretplatničke linije obračunate na računu za rujan 2020. godine. Time je riješen spor između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga na način da je tuženik naložio operatoru, ovdje tužitelju, da nešto u korist protivnika – korisnika učini (trpi ili propusti). Dalje se može govoriti o računovodstvenom i poreznom aspektu vrijednosnog usklađenja i otpisa potraživanja od korisnika javnih komunikacijskih usluga (kupaca), a nakon donošenja odluke o rješenju spora. Nadalje, iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da je obveza tužitelja odrediva, budući da je isti na ispostavljenom računu (rujan 2020.) ispravno obračunao naknade zbog prijevremenog raskida pretplatničkih ugovora taksativno navedenih od a) do t), a sukladno članku 41. stavku 5. ZEK-a i članku 14.1. Općih uvjeta.

10. Uslijed iznijetog, a na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

11. Sud je odbio tužitelja sa zahtjevom za naknadom troškova upravnog spora, budući da članak 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10, 143/12, 152/14, 29/17. i 110/21.) propisuje da stranka koja

izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Stavak 3. citiranog članka propisuje da svaka stranka prethodno sama podmiruje troškove koje je prouzročila svojim radnjama, osim ako zakonom nije drukčije propisano.

12. Sud nije prihvatio prijedlog tužitelja za odgodnim učinkom tužbe, budući da isti nije dokazao da su ispunjeni uvjeti iz članka 26. stavka 2. ZUS-a. Tako tužitelj navodi da bi izvršenjem pobijane odluke za tužitelja nastala nenadoknadiva šteta, dok se u citiranom članku ZUS-a navodi da sud može odlučiti da tužba ima odgodni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti. U članku 47. stavku 1. ZUS-a je propisano da sud može na prijedlog stranke izdati privremenu mjeru, ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta.

U Zagrebu, 24. prosinca 2021. godine

Sudac:
Ivan Levak

Dokument je elektronički potpisani:	DN:
IVAN LEVAK	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
30-03-2022	2.5.4.97=#130D4852383533338343935343437
10:31:14	L=ZAGREB
	S=LEVAK
	G=IVAN
	CN=IVAN LEVAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom суду Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnem broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Protiv rješenja o odbijanju prijedloga za odgodnim učinkom tužbe nije dopuštena žalba (članak 67. stavak 1. ZUS-a).

DNA:

1.

2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Ulica R. F. Mihanovića 9
- 3.
4. U spis